

CON ĐƯỜNG
CỦA

THANH NIÊN

Hanoi le 9 Février 1939
Le Gérant
Mud

TẬP SÁCH
CHIM - ƯNG - ĐỎ

FAUCON-ROUGE
xuất - bản

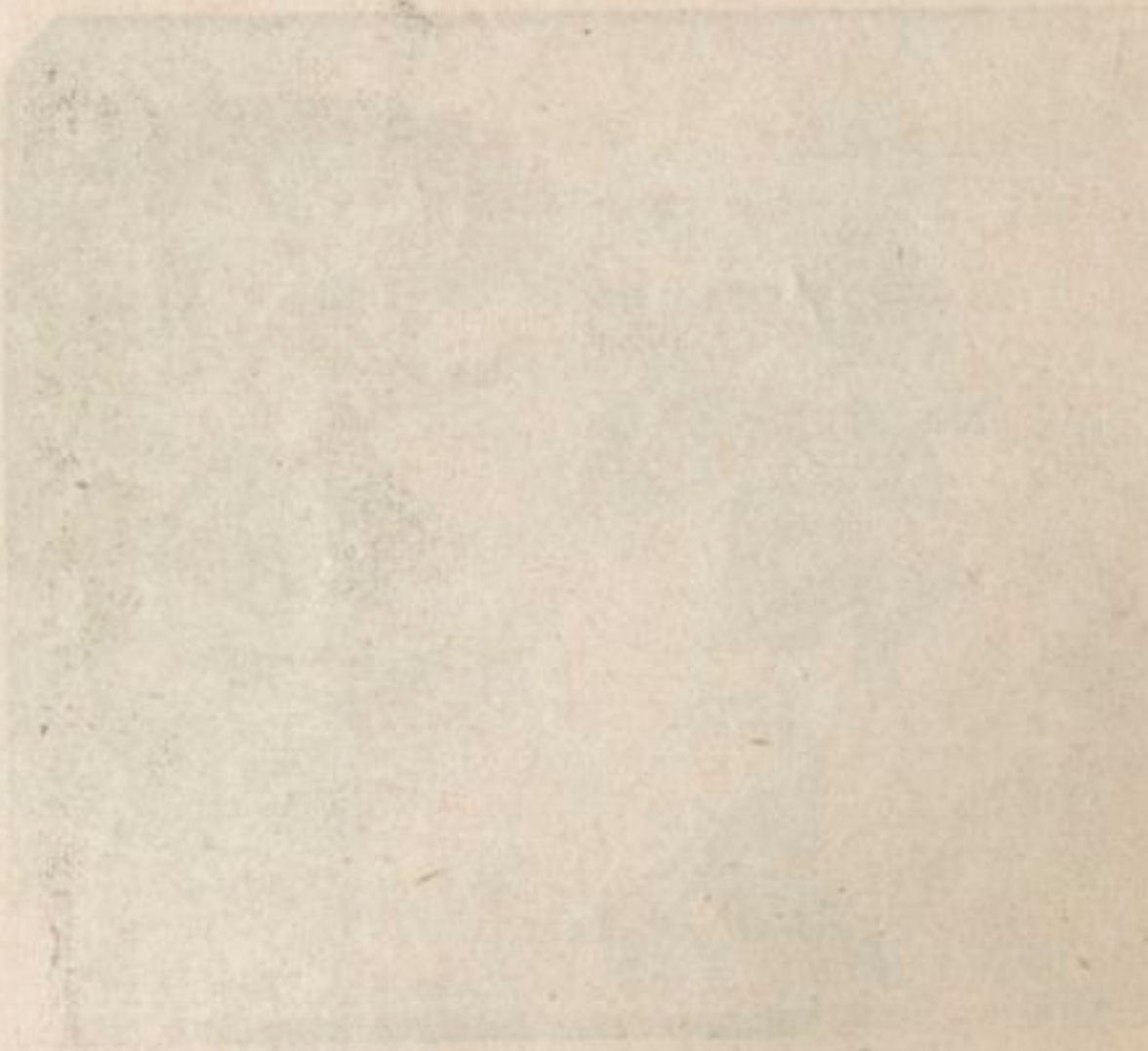
1939

80 Ludoch-Piote
4093

CON DƯNG
CỦA

THANH NHAN

Handwritten notes in green ink:
Hanoi 10/10/1952
of General
[Signature]

Y. P. SACH
CHIEF, DEPT. OF
LAW
HANOI

THANH-NIÊN TRONG XÃ-HỘI GIAI-CẤP

Gần đây, Thanh-niên nước ta đã từng làm đầu đề cho nhiều cuộc bình phẩm trên báo chí sách vở.

Kết luận người ta cho Thanh-niên đã rơi vào cảnh suy tàn, đã bị bả văn-minh vật-chất chôn vùi trước khi được mở mày mở mặt.

Cái dư-lận này, chúng tôi nhận thấy rất nông-cạn, hẹp-hòi.

Nông-cạn, hẹp-hòi vì nó chỉ dựa vào một lớp Thanh-niên xuất-sản từ một giai-cấp sắp đến hồi sập đổ. Mà Thanh-niên này, theo ý chúng tôi, không thể tiêu biểu cho toàn thể Thanh-niên được.

Huống chi trong xã-hội giai cấp, tất cả mọi sự mọi vật đều nhuộm màu giai-cấp. Thanh-niên cũng vậy, Thanh-niên không thể thoát ra ngoài vòng giai-cấp được. Xã-hội chia ra bao nhiêu giai-cấp thì trong xã-hội có bấy nhiêu hạng Thanh-niên. Có Thanh-niên Tư-bản, có Thanh-niên tiểu tư-sản, có Thanh-niên lao-động gồm cả Thanh-niên thợ-thuyền và nông dân.

Hạng Thanh-niên Tư bản lẽ dĩ nhiên là đứng bên cạnh ông cha họ. Họ sẽ kế tục ông cha họ mà làm chủ những tú sản, những kho bạc, những đồn-điền. Họ thuộc về giai-cấp thống-trị.

Hạng Thanh niên lao động, tức là những người trai-trẻ mà chúng ta thường thấy ở nhà máy, ở ngoài đường, ở đồng bằng, ở rẫy bãi cũng như ông cha họ, họ phải bán sức-lực cho Tư-bản để nuôi thân.

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

Giữa hai hạng Thanh-niên Tư-bản và Lao-động, có hạng Thanh-niên tiểu tư sản. Hạng này phần đông là tiểu trí-thức, con cái của tiểu-chủ, tiểu-thương, tiểu quan-lại v. v. . . . .

Nói tóm lại Thanh-niên không phải là một nhóm người đôi-bại, suy-vi, bị dư-luận lên án Thanh-niên cũng không phải là toàn-khối, cùng một hoàn-cảnh, một địa vị một tâm-lý và cùng sống trong điều-kiện vật-chất như nhau. Thanh-niên cũng chia ra giai cấp. Bởi vậy xét Thanh-niên, ta phải đứng trên quan-diểm giai-cấp, mà đứng trên quan điểm này, chúng tôi chỉ nhìn nhận có Thanh-niên lao động mà thôi.

Nói vậy sẽ có người cãi : « Trong phong trào vận động quần chúng ở nước ta, và hầu hết ở các nước, những phần-tử hăng-hái hoạt-động, không phải là Thanh-niên tiểu tư-sản, trí-thức ư ? » chúng tôi cũng nhìn nhận như thế, nhìn nhận rằng Thanh-niên tiểu tư-sản đóng một vai trò quan - hệ trong các cuộc tranh đấu của giai-cấp cần lao. Hơn nữa, chúng tôi còn nhìn-nhận bọn Thanh-niên tư-bản cũng không phải là hoàn toàn phản-động. Với tinh thần trẻ-trung, tâm hồn dễ cảm, một số Thanh-niên tư-bản vì chịu ảnh hưởng của sách vở, của dư-luận, của phong trào, thường tách mình ra khỏi hoàn-cảnh của mình đang sống mà làm việc cho giai-cấp cần lao. Nhưng dầu tư-bản, dầu tiểu tư-sản mỗi Thanh-niên đã hấp thụ tư tưởng của giai-cấp lao-động, mỗi khi đã hành động một cách trung thành theo mệnh lệnh của giai-cấp ấy, thì không còn giữ cái bản tính phản-động của phái tư-bản và cái tính cách do dự, ỷ lại của phái tiểu tư sản mà đã thành ra những phần tử thuần túy của giai-cấp cần lao. Những phần tử ấy đã bỏ giai-cấp mình mà bước sang một giai cấp khác. Nhưng sự hy-sinh của một số Thanh-niên con nhà tư-bản không thể khóa lấp được ranh giới của giai - cấp, trái lại vì điều kiện sinh hoạt vì địa vị xã hội, cái ranh-giới ấy vẫn còn và còn mãi đến khi nào cái xã-hội giai-cấp này bị đánh đổ mà thôi.

LỊCH SỬ TRANH-ĐẤU CỦA THANH-NIÊN

Thanh niên nước ta, trừ một số người truy lạc, đã có một lịch-sử tranh đấu rất vẻ -vang Lịch sử tranh đấu ấy đã gần hai mươi năm, bắt đầu từ phong-trào quốc-gia đến phong-trào xã-hội. Thanh niên ta đã thành lập được nhiều tổ-chức để diu-đắt phong-trào quần chúng tiến lên, như: Thanh-niên cách-mạng đồng-chí hội, Tân-Việt, Việt nam quốc-dân đảng. Mỗi tổ chức có một lịch-sử tranh đấu riêng. Nhưng vì thiếu kinh-nghiệm, thiếu kỷ-luật đi xa quần chúng những tổ chức ấy không thể mở rộng được. Đảng Thanh-niên và Tân-Việt bị tan rã, những phần tử kiên-quyết của nó bước sang thành lập đảng Cộng-sản Đông-Dương và tiếp tục cuộc tranh đấu theo một chương trình rộng rãi hơn tức là chương-trình cách mạng xã hội.

Năm 1930 sau cuộc manh-động (Pusch) của Việt-nam quốc dân đảng, Thanh-niên ta bị đế-quốc Pháp khủng bố kịch-liệt. Một số đồng bị lên đoạn đầu đài bị đầy đi Côn-lôn, Sơn-la, Lao-bảo.

Từ đó những tổ-chức quốc-gia có tính cách tiểu tư-sản không thể thành lập được nữa. Đó là một biểu hiệu chứng rõ chủ nghĩa quốc-gia đã mất hẳn vai trò lịch-sử; thời giờ của nó đã đến rồi. Nó phải từ biệt vĩnh biệt vũ đài chính trị.

Từ đó, tất cả những phần tử cách-mạng điều tự lập chung quanh lá cờ của xã-hội chủ-nghĩa cách mạng.

Chưa đầy 20 năm Thanh niên ta đã tiến đến một bước rất dài và đến ngày nay đã theo kịp Thanh-niên các nước tiền-tiến trong lịch trình vận-động giải phóng.

Có người bảo sẽ «sự tiến-bộ của Thanh-niên ta có tính cách dả-dối không tùy theo trình-độ giác-ngộ, không tùy theo sức-lực mà lại tùy cái sở thích, cái điên-cuồng nóng nảy. Vì thế mà Thanh-niên trải gần qua hai mươi năm tranh đấu không làm được một việc gì, không đi hết được một giai-đoạn lịch sử nào của Thanh-niên tiền tiến.»

Đó là lý-luận của phe phản-động muốn kéo lui Thanh-niên trở lại và giam-hãm Thanh-niên vào chỗ tối tăm, ngu độn, Trong giai

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

đoạn suy vong hiện thời của tư-bản chủ nghĩa, toàn thể Thanh-niên lao-động và một phần lớn Thanh-niên tiểu tư sản trí-thức không có gì khác hơn là bị thất-nghiệp, bị đói khổ, bị bắn giết ugoài bãi xa-trường. Sống trong tình cảnh ấy, Thanh-niên có thể làm gì nếu không lo tranh đấu cỡi giầy xiềng-xích tư-bản. Mà tranh đấu chống tư-bản hiện nay ở nước ta và cả thế-giới, giai-cấp cần-lao không thể không theo con đường xã-hội cách-mạng được. Thanh-niên nước ta dần có bỏ giai-đoạn mà đi tới, không phải vì cái ý muốn độc-đoán của Thanh-niên, mà vì sự bắt buộc của lịch-sử, sự bức-thúc của phong-trào.

Muốn chống lại sự xâm-lược của Đế-Quốc, những người Mọi ở Phi-châu phải dùng khí-cụ tối tân như sau này : trái phá, xe tăng, tàu lặn, của đế quốc chế tạo ra. Muốn cạnh tranh đặc lực, những nước hậu lạc phải tổ chức kinh tế theo kiểu mẫu Mỹ-Âu. Nhưng những nước hậu lạc ấy, những người Mọi châu Phi ấy có bắt buộc phải đi theo từng giai-đoạn một của các nước tiền-tiến đã trải qua đâu. Trái lại trong một thời gian rất ngắn độ mười năm, hai mươi năm họ đã thu thập được những cái mà các nước tiền tiến cần phải ba bốn trăm năm mới phát minh ra được. Một thí dụ dễ thấy như dân Đông-Dương chưa hề mất công tìm ra sức mạnh của hơi nước, mà hiện nay ở xứ Đông-Dương đã có máy điện rồi.

Trên con đường tiến-hóa của các nước hậu-lạc bị lôi cuốn theo các nước tiền-tiến, và muốn sinh tồn, họ phải vượt bực mà đi cho kịp hoặc vượt lên trên các nước kia. Chủ nghĩa xã-hội được thâm-nhập vào xứ Đông-Dương, không phải vì bọn Thanh-niên điên cuồng nóng nảy mà vì trong giai đoạn này của sự tiến hóa xã-hội, muốn thoát ra ngoài tình cảnh hậu lạc giã man, Đông-dương bắt buộc phải đi theo con đường xã-hội chủ nghĩa; vì những điều kiện thực tại của xứ Đông-dương đã thuận tiện cho xã-hội chủ nghĩa ; vì quần chúng cần chủ-nghĩa ấy để đối chọi lại sức đàn áp bóc-lột của tư-bản và để lật đổ sức đàn áp bóc lột ấy.

Dưới bóng cờ xã-hội chủ-nghĩa cách mạng, 1930, 31, 32, 33, Thanh niên ta đã tỏ ra một mãnh lực phi thường. Họ tham gia vào

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

phong trào quần chúng bằng xương, bằng máu. Không nói đến Thanh-niên lao-động, trong đám Thanh-niên tiểu tư-sản, có nhiều người quên cha mẹ, quên nhà cửa, quên vợ, con, để thâm nhập vào hàng ngũ dân lao khổ. Bù lại cái lòng hy-sinh quá cảm ấy, họ lãnh được những phần thưởng xứng-đáng mà chủ-nghĩa Đế-quốc ban cho: họ bị bắn, bị chém, bị tù, bị đầy..... Máu chảy xương tan họ vẫn đi cạnh vô-sản, nông dân cùng hạng người nghèo đói. Dưới tác-đạn của đế-quốc, họ biết nâng cao giá trị của Thanh-Niên và biết làm biết cho bọn nghịch phái lắm phen lắc đầu, lè lưỡi.

Mặc dầu thiếu kinh nghiệm, thiếu lý-thuyết, đi theo một cách mù lòa chiến-thuật cực tả của bộ chỉ-huy đệ tam quốc-tế, trong mấy năm tranh đấu, Thanh-niên ta đã ghi được một trang lịch sử rất vẻ-vang mà mỗi khi nhắc lại không người nào không tỏ lòng cảm-phục.

THANH-NIÊN VỚI ĐỆ-TAM QUỐC-TÊ

Đến ngày nay, trải qua những khúc khó khăn nguy-hiểm, Thanh-niên ta vẫn không nản chí, sờn lòng. Bên cạnh thợ thuyền và nông dân, họ vẫn phất mạnh lá cờ tranh đấu cách-mạng chống đế-quốc, chống tư-bản.

Nhưng gần đây, cùng với phong trào tranh đấu trên thế giới, Thanh-niên ta gặp nhiều sự trở-ngại gây ra bởi chính trị hoạt đầu và phản-bội của Đệ-nhị và Đệ-tam quốc-tế. Hai quốc-tế này, lia bỏ con đường cách-mạng xã-hội, bắt tay với Tư-bản đế-quốc, làm cho phong trào quần chúng thất bại liên-miên. Đa số thanh niên tiểu tư-sản mất lòng tin nhiệm thoát ly hàng ngũ lao động để nhập vào đội quân Phát-xít. Đa số thanh niên lao động cũng thoát ly ra ngoài gia-cấp mình và có khi chạy theo phe phản-động. Vì thế mà ở Đức, Hitler cướp được chính quyền, ở Tây-ban-Nha, Franco thắng trận, ở Tàu, quần chúng chịu thua, ở Pháp, bọn de la Rocque, Doriot đắc thế.

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

Bọn thợ-lại Sít-ta-li-niêng ngày nay đã giết hẳn cái tinh-thần hăng-hái cách-mạng của Thanh-niên Quốc-tế cộng sản. Cuộc hội-nghị toàn thế giới của Thanh-niên Quốc-tế cộng-sản kỳ tháng tám năm 1935, bắt buộc Thanh-niên không được tham gia vào chánh trị và các tổ-chức Thanh-niên phải đứng ra ngoài đảng phái, ngoài giai-cấp. Đệ-tam quốc-tế lại ra mệnh lệnh cho Thanh-niên quốc-tế cộng-sản phải thỏa-hiệp Thanh-niên vô-sản của các nước có ký hòa-trước với Liên-xô, cùng Thanh-niên Tư-sản của các nước ấy, ngõ hầu ủng-hộ Thần thánh đồng-minh trong cuộc chiến tranh sắp tới. Thanh-niên Quốc-tế cộng-sản còn hạ mình xuống một bậc nữa để bắt tay với cái tổ-chức Phát-xít và tôn giáo. Báo Humanité, cơ-quan đảng cộng-sản Pháp hoan-ngheênh sự bắt tay ấy và bọn Sít-ta-li-niêng Đông-dương trong quyển « Trotsky và phản cách-mạng » mà chúng viết ra để nói láo và vu cáo Trotsky, cho đó là một chiến-thuật. Nhưng chiến-thuật gì ? Chúng nói là chiến-thuật ủng-hộ Hòa-bình và Tự-do. Nhưng sống dưới chế-độ Tư-bản, Thanh-niên cũng như toàn-thể lao-động, chỉ có tự-do bị nhồi sọ, bị đàn áp, bị sỉ-nhục, bị ngu dốt, bị chết đói, chết rét v. v. . . . Còn Hòa bình ? chúng ta thấy bọn Sít-ta-li-niêng hòa-bình đến nỗi bỏ giai-cấp tranh đấu để cho bọn Phát-xít đánh bẹp Cách-mạng Tây-ban-nha, cho bọn Tư-bản Pháp tấn công thợ thuyền rất quyết liệt. Tệ hơn nữa, chúng hứa với bọn Phát-xít, bọn tư-bản để ủng-hộ quốc phòng tức là để gây ra chiến tranh đế-quốc. Nói tóm lại Thanh-niên quốc tế cộng-sản hiện nay đang dự bị, đang luyện tập Thanh-niên thành ra những đoàn-thể tay sai của Tư-bản và đế-quốc.

Ở Đông-dương, bọn Sít-ta-li-niêng cũng giết Thanh-niên đi con đường ấy.

Trong lúc bọn Thợ-lại của thanh-niên Quốc tế cộng sản dạy cho Thanh-niên tín-nhiệm hội Vạn-Quốc mà Lénine đã từng gọi là hội giết người, thì bọn Sít-ta-li-niêng ở đây tuyên-truyền ủng hộ quốc phòng. Trong tờ Thế-giới-cơ-quan « Thanh-niên dân-chủ » chúng viết : « Đã đành tổ quốc của chúng ta đã bị xâm phạm đến, vì ta không được tự-do sống trong tổ-quốc của chúng ta, nhưng nó chỉ bị xâm lấn đến thôi và nó vẫn còn. »

« Chúng ta yêu tổ quốc như một người dân cây lưu-luẩn với lũy tre xanh, như một người đàn bà lưu-luẩn với cái ổ thân yêu ấm áp »...

Sao bọn Sít-ta-li-niêng không nói yêu tổ quốc như dân cây lưu-luẩn nhà máy của Tư-bản và như đám dân nghèo đói lưu-luẩn tú lặc của Nhà Bàng ?

Bởi vì bọn Thanh-niên cũng thừa biết rằng lưu-luẩn cái *lũy tre xanh*, cái *ổ thân yêu ấm áp*, tên dân cây và người đàn bà của chúng không động gì đến quyền-lợi của tư-bản, của Đế-quốc. Trái lại, nếu tên dân cây vì đói khổ, vì thuế nặng, sưu cao mà động đến vạ lúa của bọn địa chủ như ở miền Hậu-giang, Nam-kỳ, hay định làm đơn kêu thuế như ở Thanh-hóa, Thừa-thiên thì sẽ bị chính phủ bỏ vào tù, với những năm cấm cố.

Thật thế, khi quần chúng chưa làm chủ được vạ lúa, tử tiền, đồn điền, nhà máy thì cái lũy tre xanh, cái ổ ấm-áp không thể làm cho họ đỡ khổ đỡ đau. Huống chi trong lúc này, kinh-tế khủng-hoảng, chế-độ tư-bản suy vong đại đa số quần chúng lại bị đẩy dọ, thì làm gì có lũy tre xanh, có ổ ấm áp ?

Bọn Sít-ta-li-niêng trưng bày hai món không ăn được ấy để che đậy cái bộ mặt phản bội hàng đầu của chúng. Chúng kêu gọi anh em ra chiến trường để giữ cái lũy tre xanh, tức là anh em phải giữ luôn cái tử-tiền của đế-quốc đấy.

Mã-khắc-tư (Karl Marx) đã bảo anh em : « Vô-sản không có tổ-quốc » hay nói cách khác vô-sản chỉ bênh vực tổ-quốc khi nào vô-sản nắm được chính quyền, làm chủ nền kinh-tế. Lénine cũng bảo anh em « Trong chế độ Tư-bản, không có ủng-hộ quốc-phòng ». Ủng-hộ quốc phòng trong chế-độ Tư-bản tức là ủng hộ quyền lợi của hạng người đi bóc lột.

Ngày nay ở toàn thế-giới, bọn phản cách mạng Sít-ta-li-niêng vạy đạp tư-tưởng của Lénine, của Karl Marx để bắt tay với tư-bản và để dự-bị Đế-quốc chiến-tranh.

Thế mà trên mặt báo chí, chúng vẫn kêu gào Hòa-bình, chúng đồng giọng với bọn Daladier, bọn đệ nhị quốc-tế nói hòa bình để đánh lừa

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

quần chúng dễ dể dự bị chiến-tranh. Vả lại theo học thuyết Lénine, Hòa bình trong xã-hội tư-bản chỉ là đều ảo-tưởng, lão dối.

Gần đây, bọn Sít-ta-li-niêng định xin phép chánh-phủ thành-lập một đoàn Thanh-niên dân-chủ theo kiểu-mẫu của Mặt-trận binh-dân, nghĩa là chúng liên-lạc tất cả Thanh-niên, không kể giai-cấp, không kể tư-tưởng.

Đoàn-thể này, không nói cũng biết là một đoàn-thể ô-hợp gồm đủ hủ người, chuyên môn huấn-luyện Thanh-niên theo tinh-thần xã-hội đế-quốc (Social impérialisme).

Đọc tờ Thế-giới cơ-quan của chúng, ta không còn nhận thấy cái tinh-thần tranh-đấu, chí hi-sinh của thanh-niên, của tuổi trẻ mà chỉ thấy những sự vui cười, lão dối viết ra đề nài sợ, đề bịt mắt, bùng tai Thanh-niên mà thôi.

Bọn Sít-ta-li-niêng không kể gì chủ-nghĩa quốc-tế, không kể gì giai-cấp đấu-tranh. Chúng xóa nhòa cái ranh-giới giữa giai-cấp, bỏ chung vào một rọ, nào vô sản, nào phú hào phát-xít rồi chúng hết sức dùng mọi cách để đào-tạo cho Thanh-niên một cái tinh thần Quốc-gia để một mai kéo Thanh-niên ra mặt trận ủng-hộ đế quốc.

Tổ chức đoàn Thanh-niên dân-chủ, bọn Sít-ta-li-niêng kéo Thanh-niên ra ngoài nhiệm-vụ chính của nó là tham-gia vào các cuộc tranh đấu cách-mạng của quần-chúng.

Với đoàn Thanh-niên dân-chủ, bọn Sít-ta-li-niêng luyện Thanh-niên thành ra tay sai của tư-bản.

Chúng dạy Thanh-niên : Yêu nước tức là yêu tất cả loài người, trong lúc bọn Phát-xít giết người như chém chuối và bọn tư-bản thẳng tay trừng-trị dân lao-khổ, khi bọn này tranh-đấu kiếm bữa ăn.

Thật là lão dối, lừa đảo ! Thật là ngọn lưởi của quân gặt chúng, lừa người ! Thật là quân phản cách-mạng.

THANH-NIÊN VỚI CHỦ-NGHĨA LÊNINE

Hồi sinh thời Lênine, tức là hồi Đệ-tam quốc-tế còn tinh thần cách-mạng, Thanh-niên đóng một vai trò tối quan-trọng của cuộc cách-mạng xã-hội.

Thanh-niên có cái nhiệm-vụ là tập-hợp tất cả thợ-thuyền trẻ tuổi, huấn luyện họ theo một tinh-thần cách-mạng đủ tư cách đứng đầu các cuộc tranh-đấu.

Nguyên tắc cốt yếu của sự huấn-luyện Thanh-niên tức là đưa họ tham dự vào tất cả các cuộc chiến đấu cách mạng theo phương pháp chủ-nghĩa Mác-xít.

Trong tờ Thế-giới, bọn Sít-ta-li-niêng không hề bày tỏ cái nguyên tắc ấy, và hơn nữa chúng cũng không dă động đến tranh-đấu cách-mạng, Lênine, Marx. Chúng cho những danh từ đã thuộc về thời quá khứ là đáng bỏ vào viện Bảo-tàng của Đệ-tam Quốc tế mà thôi. Nhưng có ai nhắc đến, chúng đã toang-toác như bày ngỗng rằng : Tò-rốt-kít, Tò-rốt-kít. Hình như chúng dùng tiếng Tò-rốt-kít để đàn-áp những người còn tinh thần cách-mạng, không đi một đường với chúng.

Một nhiệm-vụ tối quan-trọng nữa của Thanh-niên trong lúc này là mạnh dạn phá hủy tất cả tư-tưởng phú-hào, tư-tưởng phản động của bọn xã hội ái-quốc, tư-tưởng trung phái trong giai cấp thợ thuyền. Phải vạch con đường cách mạng trong quần chúng.

Bọn Sít-ta-li-niêng chẳng những quên lời dạy của Lênine, của chủ nghĩa bôn-chê-vít lê-ni-nít, chúng lại cho những tư-tưởng ấy là cực-tả, là bất hợp thời. Chương trình hành động của chúng gồm có sáu chữ :

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

Hạnh-phúc, tự-do, hòa-bình mà chúng treo lắt-lẻo giữa trời, rồi chúng nó bảo Thanh-niên dòm lên đó cũng như tin đồ gia-tô dòm bức tượng của Đức-chúa, dễ đỡ khổ, đỡ đau, dễ nhẹ bớt sự đàn áp bóc-lột hằng ngày. Chúng chỉ chú trọng sự vui chơi, cho nên đoàn thể của chúng là một đoàn thể hướng đạo trá hình. Cái đoàn thể ấy lẽ cố nhiên không thể thu thập được những thiếu-niên có lý-tưởng cao-thượng, có tinh-thần tranh-đấu.

Muốn có một con đường chính đáng để đi, Thanh-niên vô-sản Đông-dương cũng như Thanh-niên vô-sản thế giới phải từng phục chỉ huy một đảng cách mạng, để thực hành và chỉ huy cuộc cách mạng vô sản. Đảng cách - mạng ấy Thanh niên không thể nhìn vào Đệ-nhị và Đệ-tam quốc-tế là quốc tế hoạt đầu ra mặt, mà phải nhìn vào Đệ-tứ Quốc tế, tức là đảng Cách-mạng xã-hội thế-giới.

THANH-NIÊN VÀ ĐỆ-TỨ QUỐC-TẾ

Sau ngày đảng Cộng-sản Đức bị bọn phát-xít Hitler đánh vỡ tan tành, thì một số Thanh-niên vô sản, giác-ngộ đứng tách ra khỏi Đệ-tam quốc-tế và Thanh-niên Quốc-tế cộng-sản để đi theo cuộc vận-động thành lập Đệ-tứ Quốc-tế.

Hiện nay ở Pháp và ở Hòa-lan đã có những tổ-chức Thanh-niên độc lập tranh đấu dưới bóng cờ Đệ-tứ Quốc-tế. Ở Bỉ, một đoàn-thể Thanh-niên cách-mạng tách ra khỏi Thanh-niên tiên-phong xã-hội đệ-nhị Quốc-tế, để hoạt-động một mình. Ở Tây-ban-nha, ở Anh, ở Mỹ, ở Thụy-sĩ, ở Áo, ở Gia-nã-đại và ở nhiều nước khác nữa đã thành lập nhiều phân bộ, nhiều đoàn-thể thanh-niên binh vực ngọn cờ đệ-tứ Quốc-tế.

Ở Đông-dương, những phần-tử thanh-niên cách-mạng hiện nay, bị lôi cuốn vào phong trào tranh đấu của quần-chúng, nên chưa có cơ hội đưa cái chủ-trương tổ chức Thanh-niên độc-lập.

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

Nhưng tổ-chức Thanh-niên không phải tom góp một số người đủ hạng, thuộc đủ giai-cấp để nhồi sọ họ bằng những lý thuyết hoạt đầu, để ru ngủ họ bằng những lời nịnh nọt vô vị để bày ra những cuộc vui chơi phù phiếm.

Thanh-niên Đệ-tứ Quốc-tế chỉ có thể thành-lập được bằng cuộc tranh đấu cực kỳ quyết-liệt chống lại những xu hướng, những quan niệm phản-động xu thời của Đệ nhị và Đệ tam Quốc tế, những xu hướng, những quan niệm này làm cho Thanh-niên bị đọa lạc, bị yếu đuối, bị trói tay, trói chân trước chủ nghĩa Tư-bản, chủ nghĩa Phát-xít và trước Đế-quốc chiến-tranh. Chỉ có một chính trị cách-mạng tuyệt-đối, không chịu nhượng nhịn một lực-lượng nào lấn áp, một chính-trị bài trừ quyết liệt bọn xã-hội hòa-bình, bọn xã-hội đế-quốc và đeo đuổi mạnh bạo cuộc cách mạng vô sản, chỉ có một chính trị như thế, chịu tận tâm tuyên truyền bằng cách tham gia trực tiếp vào hàng ngũ thanh-niên vô-sản và các tổ chức quần chúng mới có thể tụ tập được thanh-niên lao-động chung quanh lá cờ của Đệ-tứ Quốc-tế.

Chế độ tư bản đã đến hồi băng hoại, Thanh niên không còn có thể mong mỗi chế độ ấy cải thiện sinh hoạt cho mình. Mấy năm gần đây, những việc xảy ra trên thế giới và trong nước đủ tỏ ra Thanh niên lao động bị bọn đế quốc, bọn phát xít dày xéo một cách khốc liệt vô cùng. Thanh niên tiểu tư sản cũng không hơn gì tình cảnh ấy. Gia đình suy sụp, học hành dở dang, phần đông phải nhìn tương lai với cặp mắt bi quan, thất vọng. Cứu thanh-niên, chỉ còn một con đường duy nhất là xã-hội cách mạng. Chỉ có Đệ-tứ Quốc tế, tụ tập những tay cách mạng vào những tổ chức rộng rãi và kiên cố mới có thể đi theo con đường ấy. Chỉ có Đệ-tứ quốc tế mới cứu vớt giai cấp thợ thuyền và thanh-niên ra khỏi lầy phản bội hoạt đầu của Đệ nhị và Đệ tam quốc tế và dẫn đạo họ đến chỗ thành công.

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

NHIỆM VỤ CỦA THANH-NIÊN

(Chúng tôi trích dịch bản nghị-quyết của Quốc-lễ thanh niên đại hội, có thêm bớt vài chỗ cho dễ hiểu, để cho Thanh niên ta nhận được nhiệm vụ của họ, dưới bóng cờ Đệ-tự Quốc tế).

I

Những tổ chức của Thanh-niên Đệ-tứ-quốc-lễ tự nhận lấy cái chức xây dựng nhiều tổ-chức thanh-niên cộng-sản (1) tự trị rộng rãi. Chức vụ của những tổ chức ấy là bênh vực yêu sách thanh-niên lao động, là tranh đấu chống chế độ quân sự, là huấn luyện đội ngũ bolcheviks để tham gia vào các chính đảng thuộc Đệ tứ quốc tế, mục đích là kéo Thanh-niên cần lao về hàng ngũ giai cấp vô sản trong cuộc tranh đấu thành lập chính phủ công nông.

II

Người bolcheviks-léninites quả quyết rằng chỉ có một tổ-chức đứng trên quan điểm giai cấp mới bày tỏ được những nguyện vọng chân xác của thanh-niên cần lao; chống lại bọn tư-bản và bọn tay sai của chúng là bọn cải lương và bọn Sít-ta-li-niêng, người bolchevik léninistes tuyên bố, rằng chẳng những thanh niên cần-lao có quyền mà lại có cả bổn-phận tham-dự vào cuộc tranh đấu của các bậc đàn anh họ, vì chính họ cũng bị bóc lột hơn đàn anh họ nữa, người bolchevik léniniste tố cáo các tính cách phản động của những cuộc vận động cải lương do bọn sít-ta-li-niêng chủ trương vì bọn này chỉ cho thanh-niên hoạt động trong vòng giải trí mà thôi; nói vậy, không phải người bochevik léninistel khinh bỉ trò chơi giải trí; khác với bọn sít-ta-li-niêng họ xem sự tập luyện cho thân thể nở nang tinh thần khoáng đạt của mỗi người, là một trong

---

Chủ nghĩa cộng-sản ở đây dùng theo nghĩa tốt tức là chủ-nghĩa-xã-hội-khoa-học Chớ lẫn lộn với chủ nghĩa Sít-ta-lin.

những nhiệm vụ cốt yếu của xã-hội chủ nghĩa; nhưng họ chủ ý rằng nếu thanh-niên chỉ để lo trò chơi giải trí, không cho thanh-niên tham dự cuộc tranh đấu chống chế độ tư bản chủ nghĩa tức là nộp thanh-niên cho tư-bản để bọn này dùng thanh-niên làm mồi cho súng đạn, hoặc làm dòn kê cho chúng dày xéo, chà đạp.

Chống lại quan niệm phản động của bọn Sít-ta-li-niêng, người bolchevik-léniniste nhận thể dục và trí dục là những sự vận động chuyên môn, dùng để thực hiện những mục đích của giai cấp vô sản và dùng làm phương pháp giai cấp tranh đấu.

Người bolchevik-léniniste nói với một thanh niên lao-động hăm một thể thao rằng : « Anh hãy luyện tập thân thể, chau dồi tinh thần của anh, để anh có đủ sức lật đổ bọn bóc lột đã làm cho thân thể anh đau đớn, tinh thần anh ngu độn. ».

III

Người bolchevik-léniniste quả quyết rằng các tổ chức thanh niên lao-động phải am hiểu tình trạng những mục đích lịch sử và những nhu cầu của giai cấp họ, nghĩa là các tổ chức ấy là tổ chức cộng sản (theo nghĩa tốt). Người bolchevik-léniniste không bao giờ chịu công nhận cái ý tưởng bỏ tổ chức thanh niên lao-động để thay vào một tổ chức không nguyên tắc, không chương trình theo lối Sít-ta li-niêng. Người bolchevik-léniniste giải thích cho thanh niên lao động hiểu rằng ghê tởm kẻ thù hay là vui mà sống chưa đủ sức tranh đấu chống lại chủ nghĩa phát xít, rằng chủ nghĩa phát xít chỉ là một hình thức thống trị của bọn tư bản, bọn này đến lúy suy sụp cần phải nhờ cậy phát xít để cứu vớt lấy chúng ; rằng chúng ta chỉ đánh được phát xít, khi nào chúng ta quả quyết dùng vũ lực vô sản đánh tan vũ lực tư bản, khi nào chúng ta đem chương trình cách mạng của vô sản chọi lại chương trình chống cách mạng của phát xít, nói tóm lại chỉ có *đi theo lá cờ của chủ nghĩa cộng sản* *Đệ tứ quốc tế* mới đánh đổ được phát xít một cách có hiệu lực. Bởi vậy những tổ chức thanh niên của Đệ tứ quốc tế phải hành động theo bầu chương trình của đàn anh họ ; bản

chương trình ấy, tổ chức thanh niên không thể cắt đoạn, không thể giảm thiểu một phần nào. Các Ủy ban trung ương và các Hội nghị phải dựa lên cơ sở của bản chương trình ấy để nhận định vị trí của mình, chính bản chương trình ấy dắt dìu từng cử chỉ một của tổ chức quốc gia và quốc tế.

V

Tổ chức cộng sản của thanh niên là một tổ chức tự trị. — Nó tự quyết định xu hướng chính trị riêng của nó, bất cứ về những vấn đề chính-trị đại cương hay những yêu sách đặc biệt của bạn trẻ. Rosa Luxembourg có viết rằng « gì i cấp thợ thuyền muốn được nhiều kinh nghiệm, phải chịu đau khổ vì thất bại. » Đứng về mặt lịch sử, câu nói ấy đối với vô sản là một sự thực, mà đối riêng với thanh-niên nó cũng không mất giá-trị một phần nào : người ta không thể bắt họ đọc những lịch-sử giáo khoa để họ am-hiểu những bài học chính trị trong hàng trăm năm tranh đấu của vô sản giai cấp. Thanh niên chỉ có thể học lịch sử giai cấp tranh đấu xuyên qua những cuộc tranh đấu của họ chống kẻ bóc lột. Tranh đấu là một ông thầy rất giỏi của thanh niên. Chính vì thế mà thanh niên phải tự rèn luyện tâm trí, tư tưởng để bước vào cuộc tranh đấu. Nó phải định đoạt lấy phương pháp mà nó dùng để chiến đấu trong mỗi trường hợp mặc dầu về sau nó thấy rằng nó nhận định thời cuộc chưa đúng, rằng những phương pháp nó dùng không được thích hợp với tình hình, chỉ như thế, chỉ nhờ có kinh nghiệm riêng của nó, nó mới có thu thập được cái kinh nghiệm lịch sử của vô sản giai cấp, và dùng những bài học quá khứ để nhận định những lầm lỗi của mình.

Về chỗ này, Đệ tứ quốc-tế nhắc lại câu nói của Eénine :
« Không có sự độc lập hoàn toàn thì thanh-niên không thể xuất sản được những đảng viên xã hội anh tài, cũng không thể dự bị đưa xã hội tiến tới. »

VI

Sự tổ chức tự trị của thanh niên không phải là bảo thanh niên đừng kêu những tổ chức của đảng đề diu dắt và khuyên bảo ; để lợi dụng những lý luận và kinh nghiệm dồi dào của những chiến sĩ trong đảng. Mà kêu gọi đến đảng cũng không phải là giao phó nhiệm vụ huấn luyện lý thuyết (như trường học, báo chí, bài vở, hoặc bàn luận chính trị những vấn đề đặt ra trước thanh niên) cho người của đảng. Sự huấn luyện lý thuyết của thanh niên, cũng như toàn thể sự hành động chính trị của tổ chức thanh niên phải tự trị nhưng đồng thời các chiến sĩ giàu kinh nghiệm của đảng phải săn sóc rất cần mẫn thận trọng luôn luôn sự tự trị của thanh niên chẳng những bắt buộc đảng phải có quyền chỉ trích, và lại còn có cái nghĩa vụ chỉ vạch một cách thân yêu những lầm lỗi mà thanh niên làm.

VIII

Đảng phải cử đại-biểu của đảng tham dự vào các cơ-quan của thanh-niên để cử soát lý thuyết và giúp đỡ chính-trị và tổ chức. Đại-biểu của Đảng phải tùy theo thang bậc của cơ-quan thanh-niên mà gia-nhập. Nhiệm-vụ của đại biểu Đảng là làm cố vấn mà không được ra khẩu hiệu, nhưng phải đề phòng đừng để cho họ phải lỗi lầm mà không cho họ biết trước ! sự hoạt động của đại biểu của Đảng là phải luôn luôn giải thích một cách kiên nhẫn, phải dạy dỗ một cách thân mật mà không nên sùng lý-thuyết, đại biểu Đảng phải không nên ra mệnh-lệnh bắt buộc thanh niên phải tuân theo mà làm cho tinh thần hăng hái quý báu của họ phải chìm đắm.

CON ĐƯỜNG CỦA THANH-NIÊN

IX

Thanh-niên Hội nghị là một cơ quan tối cao của thanh niên đoàn. Nếu có xảy ra sự dị đồng ý kiến đưa thanh niên đoàn và đảng, thì hội nghị không nên bắt buộc một cách thô lại tổ chức Thanh niên phải tuân theo chính trị của mình. Trong trường hợp ấy, nhiệm vụ của bộ chỉ huy Đảng là phải kêu gọi chiến sĩ các đoàn thanh niên chỉ, vạch cho họ thấy thái độ của họ lầm lạc chỗ nào, và để cho thanh niên tự do quyết định sửa đổi sự lầm lạc ấy.

X

Quốc tế Thanh niên là một bộ phận của Đệ tứ quốc tế. Đã là một bộ phận thì quốc tế Thanh niên phải thi hành những nghị quyết tối cao của Hội nghị Đệ tứ quốc tế. Nhưng, Đệ tứ quốc tế cũng không nên bắt buộc những bộ phận của nó tuân theo một kỷ luật máy móc do nó tạo ra và cũng không bắt buộc Quốc tế Thanh niên phải theo xu hướng của mình. Xu hướng của quốc tế Thanh niên phải do những hội nghị quốc tế của Thanh niên đoàn quyết định phù hợp với chương trình và nguyên tắc Đệ tứ quốc tế. Nếu xảy ra sự tranh luận đưa Đệ tứ quốc tế và quốc tế Thanh niên, thì quyền quyết nghị tối cao, sau khi đàm luận kỹ lưỡng rồi, phải giao cho Ủy ban hành chánh (Comité exécutif) của Đệ tứ quốc tế.

(Những luận cương này, chúng tôi trích dịch trong tạp chí « Đệ tứ quốc tế » cơ quan trung ương lý luận ra hàng tháng của đảng Công-nhân Quốc tế pháp viết tắt là P.O.I. chúng tôi bỏ bớt hai điều thứ hai thứ bảy mà chúng tôi thấy không cần thiết cho hoàn cảnh chúng ta.)

HẾT

HÃY ĐỌC

Révolution

0f.50

Cơ quan Thanh niên xã hội cách mạng Pháp

15, Passage Dubail, Paris, 10^e

Muốn hiểu ĐỆ TỬ QUỐC TẾ nên đọc :

Tác phẩm của Trotsky

La Révolution permanente	24f00
Où va la France	7.50
La seule voie (1932)	2.00
Vie de Lénine	16.00
L'Internationale après Lénine	26.00
Les crimes de Staline	20.00

Wullens — Rosmer — Serge

L'assassinat de Reiss	7f00

Rosmer

Mouvement ouvrier pendant la guerre

Guérin

Fascisme et grand capital	18.00

Lénine

Le Krach de la II Internationale	4.00
L'état de la Révolution	4.50
Karl Marx et sa doctrine	2.50

Marx et Engels

Manifestes communiste	
Thèses, manifestes et résolutions des premiers congrès de l'I. C.	4 2 . 0

Claude Naville

André Gide et le communisme	5f00

Léon Sedov

Le livre rouge sur le procès de Moscou	2f00

Sur le procès de Moscou

18 questions, 18 réponses	0f50
La 4e Internationale et la guerre	4.00

Thư từ gửi cho :

**Pierre Naville 15, Passage
Dubail (Paris Xe)**

TẬP SÁCH TIA SÁNG BẮC KỲ

Nếu không có M. T. B. D.

(bị cấm)

Vấn-đề phòng thủ Đông-Dương

(bị cấm)

**THÁNG MƯỜI, cơ quan lý luận ra hàng tháng
TIA SÁNG, cơ quan tranh đấu ra hàng tuần
của phái Bolcheviks Léninistes Đông-Dương**

Thư, từ và mandats gửi về : **M. Ngô Khắc Mùi**
66 Rue des Tasses — HANOI   **Giá : 0\$07**

Imp. Nouvelle